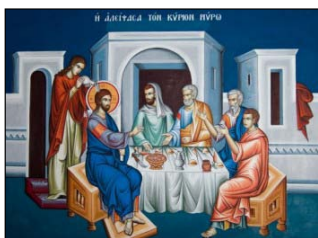

■ † Ἁγία καὶ Μεγάλη Τετάρτη

«Ἄς ἐμβαθύνουμε καὶ ἐμεῖς...»*

Ἀπὸ τὴν Τετάρτη ἕως τὴν Πέμπτη τὸ βράδυ ὁ Κύριος ἔμεινε σιωπηλός. Ἦθελε τὸ διάστημα αὐτὸ νὰ μιλήσῃ με τοὺς Μαθητὰς Του, νὰ πῇ λόγια ποὺ δὲν ὑπάρχουν σὲ ἄλλα κείμενα· λόγια ὄχι ἀνθρώπινα, ἀλλὰ θεϊκά.

Τώρα, ὅπως ἐπισημαίνει ἡ Ἐκκλησία, ἀκοῦμε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Κυρίου, πῶς (οἱ Μαθητὲς) δὲν πρέπει νὰ κρύβουν τί σήμαινε ἡ χρίσις Του με τὸ μύρο, ποὺ λειτούργησε ὡς προπαρασκευὴ γιὰ τὸν θάνατό Του. Ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν Του ἦταν μόνο ὁ θάνατος –τὸ τελικὸ Μυστήριό τῆς Ἐλεύσεώς Του στὴν γῆ γιὰ τὴν σωτηρία μας.

Ἄς ἐμβαθύνουμε καὶ ἐμεῖς θεωρητικὰ σὲ αὐτὸ τὸ γεμᾶτο θάνατο Μυστήριό· νὰ ἐμπνευσθοῦμε ἀπὸ αὐτὸ τὴν καλὴ ἐλπίδα γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ψυχῶν μας, ποὺ ἔχουν βαρυνθῆ με πολλὰς ἁμαρτίες, καὶ δὲν ξέρουμε πῶς νὰ ἀποκτήσουμε εἰρήνη ἀπὸ τὸ βάρος τῆς συνειδήσεώς μας καὶ ἀπὸ τὴν γνῶσι τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι φοβερὴ καὶ ἀπροσωπόληπτη. □

(*) Ὅσιου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 126-127, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

● Ἐπιμέλ. ἡμετ.